

ડિસેમ્બર- ૨૦૨૧
અંક - ૪૨

સંપાદકીય બોર્ડ

- શ્રી એચ.જી. દવે
- શ્રી એસ.જે. મહેતા
- શ્રી એમ.એમ.ઠક્કર
- શ્રી પી.ટી.પટેરીયા

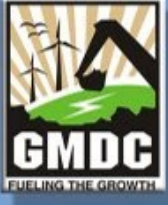

અનુક્રમણિકા

- ❖ રંગોળી
- ❖ મણિયારો ગઠ
- ❖ ખાલીપો
- ❖ જ્ઞાનનું સાચું પૂજન
- ❖ જીવનની સાચી મૂડી
- ❖ ચાલો જાણીએ
'મેટાવર્સ' વિશે
- ❖ અગ્નિદાહ નો અર્થ
- ❖ શાળાની પ્રવૃત્તિઓ

GSECL

અરણોદય

Statue of Unity

ડિઝાઇન:- એમ.એમ.ઠક્કર(મા.શિક્ષક) ૯૦૯૯૫૨૪૦૧

તંત્રી સ્થાનેથી

સર્વે ગ્રાએમડીસી , ગ્રાએસઈસીએલ કર્મચારી લાઈઓ-બહેનો , શિક્ષકમિત્રો તથા વિદ્યાર્થીઓ સૌને સાદર વંદન “અરૂણોદય” ડિસેમ્બર - ૨૦૨૧ , અંક-૪૨ ને આપ સર્વની સમક્ષ રજુ કરતાં ખૂબ ખૂબ હર્ષની લાગણી અનુભવું છું.

તંત્રી સ્થાનેથી સર્વેને હું આ અરૂણોદય અંકમાં આપ દ્વારા કોઈપણ લેખ આપવામાં આવશે તો તે સ્વીકાર્ય રહેશે. જેથી આજના આ ઓનલાઈન જમાનામાં સુંદર લેખો વાંચવા માટે અને લખવા માટે કર્મચારીઓ તથા તેમના આશ્રિતો પ્રેરિત થશે અને વધુમાં વધુ લેખો આપણે આ અંકમાં સમાવી શકીશું.

તંત્રી

રંગોળી

Chanchu Rekhaben J.
Secondary teacher Eng.med.

ઈન્દ્રધનુષના રંગો જેવી
રંગરંગથી શોભી ઉઠતી
સ્વાગત કરતી દ્વારે જાણે
આંગણ શોભાવતી રંગોળી

પર્વહોય દિવાળીનો કે
પછી હોય શુભ અવસર
ભાત ભાતના રંગોથી
મનને ભરતી પુશીઓથી

રંગોળીમાં હસતા દીવા
રંગોળીની બનતા શાન
ઝગમગ દીવાઓની જ્યોત
કરતા રંગોળી જીવંત

લીર સપૂતોના બલીદાને
ઘરતી રંગી લાલ રંગથી
આઝાદીના અમૃત પર્વે
મે ઘરતી રંગી રંગોળીથી

મણિયારો ગઢ

(કાળના ગર્તમાં ખોવાયેલ કિલ્લો !)

હરિસિંહ સોઢા
સેકસન ઓફિસર
સચિવાલય-ગાંધીનગર
(ભૂતપૂર્વ વિધાથી)

'કાખમાં છોકરું ને ગામમાં ઢંઢેરો' કહેવત તો તમે સાંભળી જ હશે. આપણે વારંવાર આ કહેવતને સાચી પુરવાર કરતા હોઈએ છીએ ! આમ તો બહુ રખડપટ્ટી કરું છું પણ મારા ગામથી માત્ર ૪૦ કિલોમીટર દુર આવેલો મણિયારો ગઢ હજુ જોવાનો બાકી હતો. આ દિવાળીના વેકેશનમાં ત્યાં જવાનું મનમાં નક્કી કરીને ગાંધીનગરથી નીકળ્યો હતો એટલે વિક્રમ સંવત ૨૦૭૮ના વર્ષના નૂતન વર્ષાભિનંદન પાઠવીને લગભગ સવારે ૧૧ વાગ્યે મણિયારો ગઢ જોવા નીકળી પડ્યા, 'મણિયારો તે હલું હલું થઈ વિયોને મુંજ ધલડા ઉદાસીમાં હોય રે..' લોકગીત ગણગણતાં...

કંઈ વણબોટ્ટું ને વણખેડું જોવાની ઈચ્છા હોય તો મણિયારો ગઢ તમારી રાહ જોઈને બેઠું છે. કચ્છ અને સિંધના લોકસાહિત્યના અમરપાત્રો 'ઓઢો જામ અને હોથલ પદમણી'ના નાયક ઓઢા જામ દ્વારા આ ગઢ બનાવવામાં આવ્યો છે. હોથલ પદમણી અને ઓઢા જામની એ શૌર્ય, સાહસ અને 'સાયને ન આવે આંચ' સાથે સંકળાયેલી રોમાંચક પ્રેમસફર અહીંના પાણે પાણે ઝલકે છે.

કચ્છ જિલ્લાના લખપત તાલુકાના મોટીબેર ગામથી ઉતરમાં ત્રણેક કિલોમીટર દુર આવેલો આ ગઢ જનસામાન્ય અને તંત્રની ઉપેક્ષિતતાથી, ગાંડા બાવળના થરો ઓઢીને ગુમનામીના ગમગીન ગીતો ગણગણતા કહી રહ્યું છે ' કાશ મારું નિર્માણ સાંસ્કૃતિક વારસાને ગૌરવથી જાતન કરવા મથતી કોઈ પ્રજા વચ્ચે થયું હોત ! " કંઈ નહીં તો આને રક્ષિત સ્મારક તો બનાવીએ.

લગભગ ૧૦૦૦ વર્ષથી અડીખમ કિલ્લો પશ્ચિમ કચ્છના કંડ-કકડારા પ્રદેશની તડકી-છાંચડીને પોતાની આંખોમાં આંજીને ઊભો છે. એક ક્ષણે સમૃદ્ધિના સ્મરણે હરખાય છે તો બીજી ક્ષણે પડતીના સ્મરણે એની આંખે આંસુના તોરણ બંધાય છે !

એના આઠેક કોઠા જર્જરિત અવસ્થામાં છે. પૌરાણિક પાત્રોના શિલ્પો વેરણ છેરણ પડ્યા છે. કિલ્લાની દિવાલોમાં સ્થાનિક યુનાના પથ્થરોનો ઉપયોગ એને કાળની થપાટો સામે મજબૂતાઈ બક્ષે છે. વિવિધ પ્રકારના દરિયાઈ અશ્મિઓ તમને હાલતા-ચાલતા 'હાઉકડી' કરે છે. તો કેર, કંઢા, આવળ, બાવળ, ગાંગેટી.... જેવા દેશીય વનસ્પતિના છોડ/વૃક્ષ તમારો થપ્પો કરે છે ! અશ્મિઓ અને વનસ્પતિના અભ્યાસુઓ માટે અહીં ઘણું બધું છે. હા, કચ્છના કુખ્યાત ઘાસ 'લંબ' થી ચેતવું ! એના ઝીણા કાંટા તમતમાટી અને ખંજવાળ ઊભી કરશે એ પ્રવાસની મજા કિરકિરી કરી દેશે. શક્ય હોય તો મજબૂત બુટ અને જાડા કાપડના જિન્સનો શણગાર સજીને જવું ! મેં તો જાણકારોની સલાહને અવગણીને, પાછા સાદા ચપલ પહેર્યા હતા. થોડું ચાલતા જ લંબના કાંટાએ પોત પ્રકાશ્યું. થોડીવાર તો એવું લાગ્યું કે આમ તો મણિયારો ગઢ સુધી પહોંચવું અઘરું પડશે. એકવાર પારનેરાનો ડુંગર ચડતી વખતે અજિજમિત્ર તુષારે સુચવેલું કે પગથિયા પર ત્રાંસા પગ મુકીને ચાલવાથી થાક ઓછો લાગશે એ યાદ આવ્યું. અને એનો અમલ અહીં જુદી રીતે કરી કદમતાલની જેમ ઉપરથી પગ મુકીને લંબને દબાવતા ચાલવાથી સરળતા થઈ ગઈ. કંઈક અલગ વિચારવાથી રસ્તા મળી જતા હોય છે.

મોટીબેર ગામથી વાગોટ તરફ જતાં તરત જ એક પાપડી આવે અને પછી તરત જ ડાબા હાથે એક કાચો રસ્તો આવે. આ રસ્તે જેટલે સુધી વાહન પહોંચે ત્યાં સુધી પહોંચાડવાનું. પછી તમારા પગમાં કેટલી તાકત છે એની કસોટી થશે ! આગળ જતાં એક ટેકરા પર ગઢ દેખાશે. એ તરફ ગમે ત્યાંથી આરોહણ કરી શકાય. હા ગાંડાબાવળ અને લંબ ઘાસનો લાભ લેતા લેતા !

એવું કહેવાય છે કે કચ્છના પ્રખ્યાત કિલ્લા લખપતમાં મણિયારા ગઢની સમૃદ્ધિ છુપાયેલી છે. તેમ છતાં .. મણિયારા ગઢને જોઈને આજે પણ કહેવાઈ જાય છે ' ખંડહર બતા રહા હૈ કી ઈમારત કીતની બુલંદ થી' !

આરામપ્રિય હો અને તકલીફ વેઠવાની ઈચ્છા ન હોય તો આ રસ્તો તમારા માટે નથી. પરસેવો, થાક, પળોજણ, તાપ... બધું તમારો પીછો નહીં મૂકે. પછી કહેતા નહીં કે કીધું નહીં.

હા, સાહસિક પ્રવાસીઓ માટે ભુગોળ અને ઈતિહાસ સાથે રુબરુ થવાનો મોકો છે. **no pain no gain** ના ન્યાયે.

ઢીંચણની ઢાંકણીઓ જવાબ આપી દે અને કમરના મણકા ઘસાઈ જાય તથા વિકાસનો એરુ આ અદભૂત કુદરતી રચનાઓને આભડી જાય એ પહેલાં, હે મારા યુવામિત્રો નીકળી પડો ખળાં ખેતરો અને કોતરોને ખુંદી વળવા. રણવગડા અને વનવગડા તમારી આતુરતાથી રાહ જોઈને બેઠા છે.

મણિયારા ગઢના ભવ્ય ભગ્નાવશેષો જોયાં પછી થાક ઉતારવા તેના એક કોઠાનાં શીતળ છાંયડામાં બેઠો છું. થોડે દુર દેખાતી સાંઘીપુરમની સિમેન્ટ ફેક્ટરીમાંની બે ચિમનીઓ ધુમાડાના ગોટેગોટા કાઢવામાં હરીફાઈએ ચડી છે ! એનાથી તદ્દન અજાણ સામે નદીની યુનામય રમણિય કોતરો તેના પટમાં આળોટવા આહવાન આપી રહી છે. ગઢનો એક એક પાણો ઓઢા જમ અને હોથલ પદમણીની અમર ગાથા ગાતાં ગાતાં કહી રહ્યો છે -

" આવળ, બાવળ, બોરડી બ્યો કંઢા ને કખ

હલો હોથલ કચ્છડે જત માડુ સવા લખ ! "

(મતલબ કે... જનની જન્મભૂમિ સ્વર્ગાદાપી ગરીયસિ !)

ખાલીપો

કુવરબેન જે. દેસાઈ
પ્રથમિક વિદ્યાર્થી (અંગ્રેજી મા.)

ખબર ન હતી છંદગીમાં
ખાલીપો આવી જશે,
અનેક કુલો ને જોઈ ખીલનારો
માળી એકલો પડી જશે.

આ તે કેવા અપરાધ લાગ્યા
બાળ વગરના બાળમંદિરમાં
એકલા અટૂલા ઝુરવા લાગ્યા
અચાનક શાળા બંધ કરી
જાણે તે કપરી સજા કરી

સુના મેદાનો ખાલી વર્ગો
બ્લેક બોર્ડ બ્લેક જ રહ્યા કરે
ઘંટે લેધા રિસામણા
મૌન રહી તાક્યા કરે

બહુ યાદ આવતી બાળકો તમારી
Matter વગરની મસ્તી ને
કારણ વગરના કજિયા
પ્રાર્થનામાં જોતા એક આંખે
મારા જેવા કોણ કોણ જાગે
I - Card ઝાડે લટકાવી ને
P.T. પિરિયડમાં કરતા ઉજાણી
ભણાવવાનું શરૂ થાય ને તમને
યાદ આવે પાણી

વારંવાર લંચ – બોક્સ ખખડાવી
રિશેષ યાદ કરવી
મોટા ખુલ્લા મેદાનમાં પણ
ધક્કા મુક્કી કરવી.

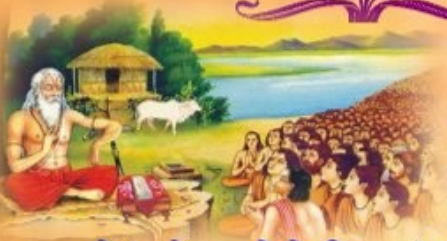
'May I Come in' કે
'સાહેબ આવું' ના ભણકારા
સતત વાગે
મન ચકડોળે ચડતું
મોબાઈલમાં તમને પામવા મથતો
'Ok Sir' એવો Reply આવે કે
જીવમાં જીવ આવી જતો.

હાથ ભગવાન તે શું
ઉપકાર કરી દીધો .
શાળાઓ ખોલાવી એક
શિક્ષકના ખોળીયામાં
જાણે આત્મા પુરી દીધો.

હે વિશ્વંભર હવે ખબર પડી
તું પણ અમારા વગર
કેવો ઝુરતો હશે !

શાળાનું સાચું પૂજન

પી.વી. પ્રજાપતી
ઉચ્ચ માધ્યમિક શિક્ષક

એવું કહેવાય છે કે વિશ્વમાં સૌથી વધુ પાવરફુલ જો કોઈ શક્તિ હોય તો તે જ્ઞાનની શક્તિ છે. જ્ઞાન થી સમૃદ્ધ વ્યક્તિ પાસે ભલે ને બીજી કોઈ ભૌતિક સંપત્તિ ન હોય છતાં તે પોતાના જ્ઞાનના બળે ધારે તો વિજયી બની શકે છે. વળી પોતાની પાસે રહેલું જ્ઞાન જો બીજાને વેંહયવામાં ન આવે તો તે જ્ઞાનની સાચી ઉપાસના પણ નથી. જ્ઞાન સભર વ્યક્તિ સમય , સંજોગો પારખી યોગ્ય નિર્ણય લઈ શકે છે.

જ્ઞાનનો યથોચિત ઉપયોગ થાય તે પણ એટલું જ જરૂરી છે. જ્ઞાનને પચાવવું અઘરું છે. અતિજ્ઞાની વ્યક્તિ ધીર , ગંભીર રહી ક્યારેય પોતાના જ્ઞાનનું પ્રદર્શન કરતો હોતો નથી. તે જ્ઞાનની સાચી આરાધના કરીને સરસ્વતીનું ખરા અર્થમાં પૂજન કરતો હોય છે.

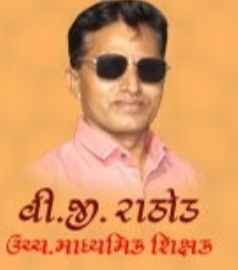
પંડિત ગંગાધર શાસ્ત્રી વિશ્વ વિખ્યાત વિદ્વાન હતા. એકવાર તેમના પુત્રનું અકાળે અવસાન થયું. પરંતુ પુત્રની અંતિમ ક્રિયા પત્યા બાદ તરત જ સાંજે તેમણે વિદ્યાર્થીઓને ભણાવવાનું શરૂ કર્યું. વિદ્યાર્થીઓએ તેના સહાધ્યાયી એવા શાસ્ત્રીના પુત્રને બૂમ પાડી તો શાસ્ત્રીજી એ કહ્યું: “તે આ પૃથ્વી લોકથી ઘણો દૂર ચાલ્યો ગયો છે , તે હવે ક્યારેય પાછો નહિ આવે” .

સમૂહ માંથી એક વિદ્યાર્થીએ પૂછ્યું – આટલા દુઃખ અને શોક ના સમયે તમે રજા કેમ ન રાખી ? શાસ્ત્રીજી બોલ્યા : જ્ઞાનની આરાધના અને વિકાસને રોકીને હું તમારું નુકસાન પહોંચાડવા માગતો નથી. પુત્ર શોક એ મારી અંગત બાબત છે , પરંતુ જ્ઞાન તો સમાજના હિત સાથે જોડાયેલું છે. “તમારો એક - એક દિવસ કિંમતી છે. જે વેડફવો એ મારા માટે દોષ છે.

વિદ્યાર્થીઓ ગુરુજીની કર્તનિષ્ઠા જોઈ નતમસ્તક થયા. ખરેખર પંડિત ગંગાધર શાસ્ત્રી જેવા વિશ્વ વિખ્યાત વિદ્વાનો જ્ઞાનનો સાચા અર્થમાં ઉપયોગ કરી કર્તવ્યચ્યુત થતા નથી. આવા લોકો પર સમાજના અન્ય લોકોની પ્રશંસા – નિંદાની કોઈ અસર થતી નથી. તેઓ કર્તવ્ય ચલિત થયા વગર જ્ઞાનની ગંગા લોકો સુધી પહોંચાડી પોતાના જીવનને સાર્થક કરે છે. ધન્ય છે આવા જ્ઞાની જનો.

જીવનની સાચી મૂડી

એક ભાઈ પોતાના બિઝનેસમાં ખુબ જ વ્યસ્ત રહેતા હતા. સવારથી મોડી રાત સુધી બસ કામ, કામ ને કામ, એને પોતાના કામ સિવાય બીજી કોઈ બાબતમાં રસ નહોતો કે બીજા કોઈ માટે સમય પણ ન હતો. પરિવાર કે મિત્રો માટે પણ એને સમય નહોતો. એને તો બસ રૂપિયા કમાવાની લગન લાગી હતી. જેવી રીતે કૂતરું આખો દિવસ દોડાદોડી કરે બસ એવી જ રીતે પૈસા માટે સતત દોડાદોડી કર્યા કરે.

એક દિવસ એના દીકરાએ કહ્યું, "પપ્પા, તમે દિવસ-રાત ખાધા-પીધા વગર દોડયા રાખો છો. આ બધું શા માટે?" પિતા એટલો જ જવાબ આપ્યો, "બેટા, નામના માટે આ બધું કરું છું. તારા બાપના નામના સિક્કા પડવા જોઈએ બસ." છોકરાએ કહ્યું, "પપ્પા, તમે રૂપિયા કમાવ, કામ કરો એ બધું બરાબર છે પણ થોડું અમારા માટે અને થોડું તમારા માટે પણ જીવવાની ઈચ્છા નથી થતી?" એ ભાઈ ને વિગતવાર જવાબ આપવા જેટલો સમય પણ ક્યાં હતો? એ તો ઉપડી ગયા બહાર બસ એટલું કહીને, "બેટા એ તને નહીં સમજાય."

એક દિવસ અચાનક એના કુટુંબમાં કોઈનું અવસાન થયું. આ ભાઈને ઓફિસમાં જવામાં મોડું થતું હતું; પણ જેનું અવસાન થયું હતું તે સાવ નજીકના સગા હતા એટલે અંતિમ ક્રિયામાં હાજર પણ રહેવું પડે તેમ હતું. એણે ઘરેથી જ ફોન કરીને તપાસ શરૂ કરાવી. હોસ્પિટલમાં ફોન કર્યો, 'અરે, તમે ડેડ બોડી લઈ ને ક્યારે આવો છો?' હોસ્પિટલમાંથી જવાબ મળ્યો, "હજુ તો પોસ્ટમોર્ટમ માટે લઈ જવાના છે પછી ઘેર આવીશું." એટલે આ ભાઈએ સિવિલ હોસ્પિટલમાં ડોક્ટર ને ફોન કર્યો, "ડોક્ટર સાહેબ, મારા સગા વાલા હમણાં એક ડેડબોડી લઈને આવશે. આપ જરા ઝડપથી પોસ્ટમોર્ટમ ની કામગીરી આટોપજો."

આ ભાઈ નો દીકરો આ બધું સાંભળી રહ્યો હતો. એણે પોતાના પિતાને કહ્યું, "પપ્પા, જે અંકલ નું અવસાન થયું છે એને તમે નામથી કેમ નથી બોલાવતા? વારેવારે ડેડ બોડી ડેડ બોડી કેમ કહો છો?" પેલા ભાઈ એ " પોતાના દીકરાને કહ્યું, અક્કલના કોથમીર માણસ મરી જાય પછી એને નામથી નહીં.

... ડેડ બોડી કહીને જ બોલાવાય."

"પપ્પા, માફ કરજો પણ તમારા મૃત્યુ પછી તમે જે નામના મેળવવા માટે દિવસ, રાત દોડાદોડી કરો છો એ નામથી લોકો બોલાવશે કે ડેડ બોડી કહીને બોલાવશે!"

- નિષ્ઠાપૂર્વક અને સમર્પણ ભાવે કામ કરવું ખૂબ જરૂરી છે પણ પરિવાર અને મિત્રો પણ એટલા જ જરૂરી છે . ઘણીવાર એવું બને કે જીવનમાંથી અમુક વ્યક્તિ જતી રહે ત્યારે સમજાય છે કે આ વ્યક્તિઓનું સ્થાન ભેગા કરેલા કરોડો અબજો રૂપિયા પણ લઈ શકે નહીં. આપણી પોતાની વ્યક્તિઓને સમય આપીએ અને એની પાસે બેસીએ.

આલો જાણીએ 'મેટાવર્સ' વિશે

ડૉ. એન.વી. સોરકીયા
ઉચ્ચ.માધ્ય.શિક્ષક

આજનો યુગ એટલો ઝડપી છે કે સવારે થયેલી શોધ સાંજે જૂની બની જાય છે. વિશ્વ એક ગામડું બની ગયું છે. ડિજિટલ યુગમાં માણસ - માણસ વચ્ચેનું અંતર ઘટી ગયું છે. વિશ્વમાં કોઈપણ ખૂણે બેઠેલી વ્યક્તિ સાથે ડિજિટલ માધ્યમથી સંપર્ક ઝડપી બન્યો છે. તાજેતરમાં જ સોશિયલ મીડિયા દિગ્ગજ કંપની ફેસબુકે પોતાનું નામ બદલીને મેટા કરી દીધું છે. આ નામ મેટાવર્સ માંથી લેવામાં આવ્યું છે. જેમાં મેટા અને યુનિવર્સ નું સંયોજન કરવામાં આવ્યું છે. ટેકનોલોજીના બહુવિધ તત્વોનો ઉપયોગ આ મેટાવર્સમાં થનાર છે. 'હકીકતથી આગળની દુનિયા' એટલે મેટા. એવી એક પૂરક દુનિયા કે જે વાસ્તવિક દુનિયા સાથે જોડાશે .

1992 માં અમેરિકન લેખક નીલ સ્ટ્રેન્સે એક ઉપન્યાસ લખ્યો હતો. જેનું નામ હતું સ્નો ક્રેશ. આ ઉપન્યાસમાં પહેલી વખત મેટાવર્સનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો. લેખકે ઈન્ટરનેટની એક એવી દુનિયાની કલ્પના કરી હતી જેમાં માણસ ઘરે બેઠો રહે પણ તેની શ્રી ડી ઈમેજ દુનિયાના કોઈપણ ખૂણે પહોંચી શકે. એટલે કે એક અસલ દુનિયાની સાથે જ એક વર્ચ્યુઅલ દુનિયા પણ હશે. જેવી રીતે ટેકનોલોજીની મદદથી ક્રિપ્ટોકોરન્સી આજે હકીકત બની છે. તેવી રીતે મેટાવર્સ પણ એક હકીકત બની જાય તો કાંઈ નવાઈ નહિ.

હકીકતમાં મેટાવર્સ એક કોન્સેપ્ટ છે અને મોઈકોસોફ્ટ સહિતની કંપનીઓ મેટાવર્સ ઉપર કામ કરી રહી છે.

એવું કહેવાય છે કે મેટાવર્સમાં લોકો પોતાના અવતાર મારફતે સંગીત સમારોહ , નાટકમાં જઈ શકશે . ઓનલાઈન ફરી શકશે , કલાકૃતિ જોઈ શકશે , બનાવી શકશે અને ખરીદી કરી શકશે . વર્કફોમ હોમની દુનિયામાં આ ટેકનોલોજી એક મોટા બદલાવ તરીકે જોવામાં આવી રહી છે.

હોલીવુડમાં વર્ષો પહેલા 'અવતાર' નામની જે ફિલ્મ બનાવવામાં આવી હતી , તે મેટાવર્સની જ દુનિયા હતી. જેમાં માણસ ઘરે રહે પણ તેનો વર્ચ્યુઅલ અવતાર દુનિયામાં કોઈપણ જગ્યાએ હોઈ શકે.

આમ જોવા જઈએતો આ બધી ટેકનોલોજીની જ કમાલ છે. જો ટેકનોલોજીનો વિવેક પૂર્વક ઉપયોગ કરવામાં આવેતો તે જરૂર સારા પરિણામ મળે. પરંતુ સામે મોટું ભયસ્થાન પણ છે. અવિવેકી અને અયોગ્ય ઉપયોગ ઘાતક પુરવાર થઈ શકે. વિજ્ઞાન ની શોધો માનવ ના વિકાસ માટે વપરાય ત્યાં સુધી ઉચિત છે પણ જ્યારે પ્રકૃતિ સામે ચેડા કરીને જો વિજ્ઞાન નો ઉપયોગ થાય તો તે સંહારક બની શકે છે.

જો કે વર્તમાન સમયમાં મેટાવર્સ નું અવતરણ એ થોડું અટપટું અને સમય માંગી લેનારું લાગશે પણ ટેકનોલોજીની સાથે સાથે તે સામાન્ય બની જશે એવું લાગે છે. અદ્યતન ટેકનોલોજી વૈશ્વિક પ્રગતિ સાધવામાં મદદરૂપ બને એવું સૌ ઈચ્છીએ.

અગ્નિદાહ નો અર્થ

બી.પી. દલ
માધ્યમિક શિક્ષક

બહુજ જુજ માણસોને ખબર હશે કે સ્મશાનમાં મૃતદેહ ને અગ્નિદાન માટે "અગ્નિ" ઘરેથી શા માટે લઈ જવાય છે.

આપણાં પુર્વજ ઋષિ-મુનિઓએ સ્થાપેલી આ પરંપરાનો આજે પણ આપણે અમલ કરીએ છીએ. મુખ્ય વાત એમ છે કે જુનાં જમાનામાં જ્યારે અગ્નિની સાક્ષીએ વરઘોડીયાને "સપ્તપદી" બોલાવીને મંગળનાં ચાર ફેરા ફેરવે છે જેમાં.

- ૧ પહેલો ફેરો "ધર્મ" નો
- ૨ બીજો ફેરો "અર્થ" નો
- ૩ ત્રીજો ફેરો "કામ" નો
- ૪ ચોથો ફેરો "મોક્ષ" નો.

મોક્ષનાં ચોથા ફેરામાં "સ્ત્રી" પોતાનાં પતિને આગળ રાખીને પોતે પાછળ ચાલે છે. જે અગ્નિની સાક્ષીએ ફેરા ફેરાય છે. તે અગ્નિ બુજાવા નહોતી દેવાતી.

જ્યારે જન પરણીને વિદાય થાય, ત્યારે "વર" પક્ષવાળાને તે અગ્નિ માટીનાં દોણામાં ભરીને આપીએ છીએ. વખત જતાં પતરાનાં ચોરસ ફાનસ આવ્યા, અને અત્યારે કોરો ધાકોડ દીવડો આવ્યો જેને રમણ દીવો કહેવાય છે.

જ્યારે જન પરણીને ઘરે પહોંચે, ત્યારે તે અગ્નિમાં હજી એકાદ બે દેતવા જીવીત રહેતા. તે દેતવા ઉપર છાણાનો ઓબાળ ભરી પાછો અગ્નિ પ્રગટાવાતો. તે અગ્નિમાં રસોઈ પકાવી ને ખવાતી પછી અગ્નિને ચુલામાં રાખથી ભંડારી દેતા. સવારે પાછો એ જ અગ્નિ જીવીત કરાતો આ ક્રમ જીવનપર્યંત ચાલતો.

જ્યારે માણસ મૃત્યુ પામે ત્યારે એ જ અગ્નિને પાછો દોણામાં ભરીને લઈ જવાય છે. અને તે જ અગ્નિથી દેહને અગ્નિદાહ આપાય છે.

મૃત્યુ પછીનાં ચાર વિસામાઓ કહેવાય છે.

- ૧ પહેલો વિસામો ઘર આંગણે
- ૨ બીજો વિસામો ઝાંપા બહાર
- ૩ ત્રીજો વિસામો ગામનાં ગોંદરે
- ૪ ચોથો વિસામો સ્મશાનમાં.

•ધર્મ

•અર્થ

•કામ

જેવીરીતે મોક્ષનાં આ ચાર વિસામા છે. એજ રીતે મૃતદેહને ચાર પ્રદક્ષિણા છે.

પગેથી પાછા વળવાની. માટે જ કહેવાય છે કે જીવ શિવમાં ભળી ગયો તે શિવ-મય બની ગયો. શિવનાં ચરણ કદાપી ઓળંગી ન શકાય.

અગ્નિદાહ થી જળ, સ્થળ, અગ્નિ, આકાશ અને પવન આ પાંચ તત્વ પોત-પોતાનાંમાં ભળી જાય છે, તેને ભગવાનમાં વિલીન થયા કહેવાય છે. હવે તેનાં દર્શન કરવા હોય તો શિવાલયે જવાનું. દીવાનાં દર્શને એટલા માટે જ કરવામાં આવે છે.

આત્માં અમર છે "જીવ" મરતો નથી. જળ, સ્થળ, અગ્નિ, આકાશ, પવન પોત-પોતાનામાં ભળી જાય છે. જે જ્યાંથી આવ્યો હતો ત્યાં.

અર્થ:- માણસ મરતો જ નથી ફક્ત માત્ર એ છે કે તમે જે રૂપમાં જોયો હતો તે રૂપ માં હવે તે નથી.

ભગવાન એટલે શું ?

•ભ - ભૂમિ

•ગ - ગગન

•વા - વાયુ

•ન - નીર

મુખ્ય સાર:- પ્રકૃતિ એજ ભગવાન છે.

શાળાની પ્રવૃત્તિઓ

શાળાના શિક્ષિકા બહેન રેખાબેન યાચુ
તથા શાળાની વિદ્યાર્થીનીઓએ
બનાવેલ રંગોળી

આઝાદીના અમૃત મહોત્સવ અંતર્ગત એકતા દિવસની ઉજવણી

આઝાદીના અમૃત મહોત્સવ અંતર્ગત ધોરણ- ૬ થી ૮ ના વિદ્યાર્થીઓ માટે ૧૦૦ મી. દોડ

આઝાદીના અમૃત મહોત્સવ અંતર્ગત શિક્ષકો માટે ની વિવિધ રમત ગમત સ્પર્ધા

**ધોરણ-૧ થી ૫ ના
વિદ્યાર્થીઓનો શાળા
પ્રવેશ ઉત્સવ**

**વિપશ્યના
કેન્દ્ર- બાડા
દ્વારા
વિદ્યાર્થીઓ માટે સેમીનાર**

शैक्षणिक प्रवास

